

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 9.Pkf.26.032/2025/2.

A kérelmező

kérelmező

kérelmező címe

A kérelmező képviselője:

SBGK Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Borbás Máté ügyvéd)

ügyvéd címe

A kérelmezett:

kérelmezett

kérelmezett címe

A kérelmezett képviselője:

Czeglédi Ádám Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Czeglédi Ádám ügyvéd)

ügyvéd címe.

Az ügy tárgya: A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala formatervezési mintaoltalmat megsemmisítő – ügyiratszám1 ügyiratszámú – határozatának megváltoztatása

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 3.Pk.21.469/2025/6-I.

A fellebbezést benyújtó fél: kérelmezett

Végzés

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyja.

Megállapítja, hogy a kérelmező másodfokú bírósági eljárásban felmerült költsége 210.000 (kétszáz tízezer) forint + áfa, a kérelmezett másodfokú eljárásban felmerült költsége pedig 542.500 (ötszáznegyvenkétezer-öt száz) forint + áfa, valamint 9.000 (kilencezer) forint fellebbezési illeték.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

[1] A kérelmező megsemmisítési kérelmet nyújtott be a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatalához (SZTNH), amelyben kérte a kérelmezettet illető lajstromszám lajstromszámú mintatermék1 (1.sz. minta) és mintatermék2 (2.sz. minta) formatervezési mintaoltalom megsemmisítését a formatervezési minták oltalmáról szóló 2001. évi XLVIII. törvény (Fmtv.) 28. § (1) bekezdés a) pontja és 57. § (1) bekezdése alapján.

[2] Előadta, hogy a mintával több azonos minta jutott nyilvánosságra az elsőbbség időpontját, azaz 2023. május 26-át megelőzően. Korábbi nyilvánosságra jutásként több, Facebook oldalra, illetve YouTube-csatornára feltöltött képet és videót jelölt meg. A képeket, illetve a videóból kivágott képeket beillesztette a megsemmisítési kérelmét tartalmazó okiratba, megjelölte a nyilvánosságra jutás időpontját és url címét. Ezenkívül azt is előadta, hogy a kérelmezett a mintáknak megfelelő termékeket 2021-2022-ben forgalmazta is, tehát azok piacra kerültek. Minderre tekintettel a két minta az Fmtv. 2. § (1) és (2) bekezdése értelmében nem új, miután az elsőbbség időpontját megelőzően már több alkalommal nyilvánosságra jutott, és az Fmtv. 3. §-a szerint nincs egyéni jellege sem, mivel az elsőbbség időpontja előtt nyilvánosságra jutott mintákhoz képest a tájékozott használóra nem tesz eltérő

összbenyomást. A beadványba a kérelmező beillesztett egy táblázatot is, amelyben az egyik oldalon formatervezési minták lajstromképei szerepelnek, a másik oldalon pedig a korábbi minták képei, az azonban a táblázatból nem derül ki, hogy a korábbi minták képeit pontosan mikor és hol nyilvánosságra jutott képekből gyűjtötte ki. Anélkül, hogy az egyes képeket egymással összevetette volna, kifejtette, hogy a tájékozott használóra a formatervezési mintaoltalommal azonos összbenyomást keltenek a korábbi minták.

[3] A kérelmezett a hivatal előtti eljárásban vitatta, hogy a mintaoltalommal védett minták korábban nyilvánosságra kerültek volna, illetve hivatkozott arra, hogy bizonyos, a kérelmező által felhívott közzétételek nem vehetők figyelembe, tekintettel arra, hogy azok a bejelentés előtt 12 hónapon belül, a kérelmezett engedélyével történtek.

[4] A kérelmező 2024. szeptember 5-én kelt nyilatkozatában hivatkozott további, korábban nyilvánosságra jutott mintákra, azok nyilvánosságra jutásának helyét és idejét a korábbiakkal egyező módon jelölte meg, és ugyanúgy beillesztette a képeket a beadványába. Készített összefoglaló táblázatot is, amelyben a formatervezési mintaoltalom és az elsőbbség napja előtt forgalmazott tornafajta gépek képeit vetette össze, azonban az egyes képeknél ekkor sem tüntette fel, hogy azok pontosan mikor, mely nyilvánosságra jutott közlésből származnak, illetve semmiféle szöveges értékelést nem fűzött ehhez a táblázathoz.

[5] A kérelmezett a hivatal előtti tárgyaláson tett nyilatkozatában hangsúlyozta, hogy a kérelmező által megjelölt, különböző időpontokban nyilvánosságra került internetes tartalmakat külön-külön kell értékelni. Vizsgálni kell, hogy egy bizonyos időpontban megjelent minta képe teljeskörű-e, pontos-e, kellően észlelhető-e. Ugyanis csak ebben az esetben kerül olyan helyzetbe az elbíráló, hogy össze tudja hasonlítani a korábban nyilvánosságra került mintát a lajstromozott mintával. Ha a képeken csak részek láthatók, ráadásul csak homályosan és bizonyos szögből, akkor az elbíráló valójában azokat nem tudja pontosan és teljeskörűen összevetni. Kifogásolta, hogy a kérelmező által készített táblázatból nem derül ki, az egyes képek, amelyek a korábban nyilvánosságra került mintákat ábrázolják, milyen forrásból származnak, tehát melyik bizonyíték az, amelynek elemeit beillesztette a kérelmező a táblázatba.

[6] A kérelmező arra hivatkozott, hogy az adott táblázatban az ugyanabban a nyilatkozatban máshol szereplő képeket foglalta össze, mindegyik fénykép azonosítható a fölötte lévő termékfotóval. Amennyiben ez nem így van és szükséges, akkor be tudja azonosítani, hogy a táblázatban található melyik kép pontosan honnan származik.

[7] A hivatal ügyiratszám 1 számú határozatával a megsemmisítési kérelemnek részben helyt adott, és a lajstromszám lajstromszámú formatervezési minta oltalmát a 2. minta vonatkozásában megsemmisítette. Kötelezte a kérelmezettet, hogy fizessen meg a kérelmezőnek bruttó 518.625 forint eljárási költséget, és kötelezte a kérelmezőt, hogy fizessen meg a kérelmezettnek bruttó 488.950 forint eljárási költséget.

[8] A hivatal rögzítette, hogy a jogszabály nem korlátozza, hogy egy formatervezési mintát hol kell nyilvánosságra hozni ahhoz, hogy azt nyilvánosságra jutottnak lehessen tekinteni, illetve nem határozza meg a bizonyítékok benyújtásának konkrét formáját sem. Ugyanakkor a benyújtott bizonyítékoknak egyértelmű képet kell adniuk az adott formatervezési mintáról úgy, hogy megjelenítik annak jellemzőit, a nyilvánosságra hozatal időpontját és internetes nyilvánosságra hozatal esetén az url címet. A kérelmező a beadványaihoz több mellékletet is benyújtott. Az 2024. április 10-én érkezett beadványa E.2. pontjában található táblázatban felsorolt 13-14. pontban, valamint az ebben feltüntetett mintákra vonatkozó J.7. pontban és a K/7. számú mellékletekben szereplő termékekre, illetve a 2024. szeptember 9-én érkezett beadványa II/E. pontjában szereplő termékekre kérte az újdonság és az egyéni jelleg vizsgálatát, így a hivatal ezeket a nyilvánosságra jutásokat vetette össze a lajstrommal. Ennek eredményeképpen az 1. számú minta, a mintatermék1 gép esetében nem látta megállapíthatónak a megsemmisítési ok fennállását. A 2. számú minta, azaz a mintatermék2 esetében azonban arra a következtetésre jutott, hogy annak újdonsága nem áll fenn, ezért az erre alapított megsemmisítési kérelem megalapozott.

[9] A hivatal határozatával szemben a kérelmező terjesztett elő megváltoztatási kérelmet. Ebben elsődlegesen kérte, hogy a bíróság a hivatal ügyiratszám1 számú határozatát változtassa meg akként, hogy a megsemmisítés iránti kérelemnek teljes egészében helyt ad és a lajstromszám lajstromszámú formatervezési mintaoltalmat az 1. minta vonatkozásában is megsemmisíti, továbbá a kérelmezettet a hivatal előtti eljárásban igazolt 1.004.250 forint eljárási költség megfizetésére kötelezi, és a kérelmezőt a kérelmezett részére 488.950 forint eljárási költség megfizetésére kötelező rendelkezését hatályon kívül helyezi, illetve a határozatból mellőzi. Másodlagosan kérte, hogy a bíróság a hivatal ügyiratszám1 számú határozatát változtassa meg akként, hogy az ellenérdekű felet a hivatal előtti eljárásban igazolt 1.004.250 forint eljárási költség megfizetésére kötelezi.

[10] Vitatta a hivatalnak azt a megállapítását, hogy a korábban nyilvánosságra jutott mintákat ábrázoló képernyőképek dátumát ne lehetne megállapítani, illetve abban is tévedett a hivatal, hogy az általa megjelölt linkek már ne lennének elérhetők. Előadta, a hivatal a határozat 24-25. oldalán a mintatermék1 gépek tekintetében három ellentartott mintát azonosított, azonban elmulasztotta annak kifejtését, hogy az általa elfogadott korábbi minták (képernyőképek, linkek) közül mely minták tartoznak az általa elfogadott 1., 2. és 3. ellentartott minta körébe, így lényegében követhetetlen, hogy melyek azok az ellentartott minták, amelyeket a hivatal összehasonlított a mintaoltalom lajstromábrázolásával. Vitatta az 1. számú mintával szemben ellentartott korábbi minták nyilvánosságra jutásának hivatal által megállapított időpontját, illetve hiányolta azok érdemi vizsgálatát. Kifogásolta a hivatal által 3.-ként azonosított ellentartott mintával kapcsolatban, hogy a kérelmezett igazolta volna, mely szerint azt az elsőbbség időpontját megelőző 12 hónapos türelmi időszakban a bejelentő cselekménye eredményeképpen harmadik személy hozta volna nyilvánosságra. Ezenkívül a 3. mintaként hivatkozott, 2024. szeptember 9-i kérelmezői beadvány II/E. pontjában nemcsak a 12 hónapon belüli nyilvánosságra hozattal érintett minták, hanem további képek is találhatók, ahol a nyilvánosságra jutás időpontja megelőzi az elsőbbség napjától visszaszámított 12 hónapot, illetve voltak olyan felsorolt minták, amelyekre a jogosult cselekménye folytán történt nyilvánosságra hozattal igazoló nyilatkozat nem vonatkozott. Erre tekintettel a hivatal által a határozatban azonosított, a fentiek szerint a hivatal által tévesen figyelmen kívül hagyott mintákkal kiegészített 1., 2. és 3. ellentartott mintát kell

összehasonlítani a mintaoltalom lajstromábrázolásaival. A megváltoztatási kérelmében a kérelmező ismét táblázatot készített, amelyben a bal oldalon az ellentartott minták, jobb oldalon pedig – feltehetően – a lajstromábrázolások találhatóak. Itt az egyes képeknél már megjelölte a nyilvánosságra jutás időpontját, valamint hogy az 1., 2. vagy 3. ellentartott mintáról van szó. Emellett kifejezetten hivatkozott a megsemmisítési kérelem A/8. pontjában bemutatott YouTube-videóban megjelenő termékekre. Kiemelte, hogy abban valamennyi színösszeállítású ellentartott minta nyilvánosságra került, ennek ellenére a hivatal a határozatában a videót mint a nyilvánosságra jutás bizonyítékát meg sem említette. Ezt követően a kérelmező érdemben is kifogásolta a hivatal minták közötti eltérésekkel kapcsolatos megállapításait.

[11] A kérelmezett ellenkérelmében mind az elsődleges, mind a másodlagos megváltoztatási kérelem elutasítását kérte.

[12] Álláspontja szerint a kérelmező alapvetően a bizonyítékok mérlegelését kifogásolja, szerinte a hivatal helytelenül határozta meg az ellentartott minták nyilvánosságra kerülésének időpontját, illetve helytelenül értékelte, hogy azok mennyiben rontják le a megsemmisíteni kért minta újdonságát és egyéni jellegét. Előadta, egyetért a kérelmezővel abban, hogy valóban nehezen követhető a hivatal határozatában, hogy az azonosított, szövegesen leírt ellentartott minták a kérelmező által becsatolt bizonyítékokon látható minták közül melyeknek felelnek meg. Ugyanakkor felhívta a figyelmet arra, hogy maga a kérelmező terjesztette elő a korábbi mintákra hivatkozását és a bizonyítékokat olyan módon, hogy nem egy vagy több pontosan beazonosítható mintát jelölt meg és bizonyította azok korábbi nyilvánosságra kerülését. Az általa becsatolt, különböző időpontokban nyilvánosságra került és egyes jellemzőikben eltérő mintákat ábrázoló bizonyítékokat (internetes tartalmak képernyőfelvételei) nem csoportosította aszerint, hogy azokban hányféle minta fedezhető fel és azonosítható, hanem a csatolt anyagot „ömlesztve” kérte figyelembe venni. Kiemelte, az Európai Unió Bírósága (EUB) a C-361/15.P és C-405/15.P számú egyesített ügyekben hozott ítéletében kimondta, hogy a formatervezési minták újdonságának értékelését a korábban már nyilvánosságra jutott formatervezési minták halmazán belül egy vagy több, pontosan, egyedileg meghatározott és beazonosított mintához viszonyítva kell elvégezni. Ebből az következik, hogy az elbíráló hivatalnak rendelkezésére kell álljon egy, a korábbi formatervezési mintát ábrázoló olyan kép, amely lehetővé teszi azon termék megjelenésének megértését, amelyben a minta megtestesül, valamint a korábbi formatervezési minta pontos és biztos beazonosítását annak érdekében, hogy elvégezhető legyen a szóban forgó minták összehasonlítása. Ebből az következik, hogy a megsemmisítési kérelmet előterjesztő félnek kell szolgáltatnia a hivatkozott korábbi minta pontos és teljeskörű beazonosíthatóságához elengedhetetlen adatokat. Ugyanitt az EUB azt is kimondta, az elbíráló hivaltól nem várható el, hogy a korábban már nyilvánosságra jutott egy vagy több minta különböző elemeinek összeállítását elvégezze annak érdekében, hogy megkapja a hivatkozott korábbi minta megjelenítését. Jelen esetben a találmányok szabadalmi oltalmáról szóló 1995. évi XXXIII. törvény (Szt.) 47. § (2) bekezdésében írt kontradiktórius eljárás szabályaiból is az következik, hogy a kérelmezőnek kellett egyértelműen azonosítania a korábban nyilvánosságra hozott mintát, így azt, hogy pontosan milyen külső megjelenés, milyen külső jellemzők alkotják az ellentartott mintát, és neki kellett szolgáltatnia a bizonyítékokat, amelyek alátámasztják ennek korábbi nyilvánosságra hozatalát. A kérelmezett hangsúlyozta, hogy bár a hivatal végkövetkeztetésével egyetért, azt maga sem tartja helyesnek, hogy a hivatal a becsatolt bizonyítékokat csoportosította, és valóban nem követhető, ahogy azokból bizonyos,

szövegesen definiált ellentartott mintákat azonosított. A kérelmezőnek kellett volna az általa becsatolt bizonyítékokat beazonosítani, hogy azok hányféle ellentartott mintának, mikori korábbi nyilvánosságra kerülését igazolják, a hivatalnak pedig ezeket egyenként kellett volna értékelnie.

[13] Ezzel együtt hangsúlyozta, hogy valamennyi, a kérelmező megsemmisítési kérelmébe illesztett korábbi képernyőfelvételen látható mintának van egy közös, lényegesen eltérő jellemzője a mintaoltalommal védett mintához képest, ez pedig a szín, a színösszeállítás, valamint a felületi anyaghasználat. Csak a kérelmező 2024. szeptember 5-én kelt nyilatkozatában hivatkozott, a hivatal által 3. ellentartott mintaként azonosított minták színösszeállítása és anyaghasználati azonos a lajstromban találhatóval. Ezekkel kapcsolatban viszont a hivatal helyesen állapította meg, hogy az Fmtv. 4. § (3) bekezdés b) pontja alapján nem vehetők figyelembe. A 2024. szeptember 5-én kelt nyilatkozatban szereplő további minták pedig a képeken nem látszanak olyan módon, ami az összehasonlítást lehetővé tenné. Emellett a kérelmező megváltoztatási kérelme tartalmaz olyan bizonyítékokat is, amelyekre az eljárásban addig nem hivatkozott, így azokat az Szt. 100. § (4) bekezdése értelmében figyelmen kívül kell hagyni.

[14] Az elsőfokú bíróság végzésével a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala ügyiratszám 1 ügyiratszámú határozatát – a 2. számú minta megváltoztatási kérelemmel nem támadott megsemmisítését nem érintve – az 1. számú minta vonatkozásában a költségek viselésére vonatkozó rendelkezésre is kiterjedően hatályon kívül helyezte és a hivatal új eljárásra utasította. Megállapította, hogy a kérelmezőnek az eljárásban felmerült költsége 432.775 forint, a kérelmezett költsége 889.000 forint.

[15] Rögzítette, hogy a bíróság a támadott mintaoltalom 2. számú mintájának megváltoztatási kérelemmel nem vitatott megsemmisítését nem érintette, kizárólag az 1. számú minta megsemmisítésével kapcsolatos döntés felülvizsgálatát végezte el. Ennek eredményeképpen azt állapította meg, hogy a hivatal határozata érdemi vizsgálatra alkalmatlan.

[16] Az Fmtv. 33. §-a tartalmazza a mintaoltalmi eljárások általános szabályait. Az (1) bekezdés szerint főszabályként – az Fmtv. 30-32/B. §-aiban nem szabályozott kérdésekben és az (1a)-(3) bekezdésben meghatározott eltérésekkel – mintaoltalmi ügyekben megfelelően alkalmazni kell az Szt. szabadalmi eljárások általános szabályait megállapító rendelkezéseit. Az Fmtv. 57. § (3) bekezdés második mondata úgy rendelkezik, hogy a szabadalmi törvénynek a megsemmisítési kérelem tartalmára vonatkozó általános rendelkezéseiben meghatározott adatokon túl, a kérelemben meg kell jelölni a megsemmisítés alapjául szolgáló okokat és mellékelni kell az okirati bizonyítékokat. Az (5) bekezdés értelmében, ha a megsemmisítési kérelem nem felel meg a törvényben előírt feltételeknek, a kérelmezőt hiánypótlásra kell felhívni. Ennek elmaradása esetén a megsemmisítési kérelmet visszavontnak kell tekinteni. Tehát a mintaoltalom megsemmisítésére irányuló eljárás a hivatalhoz benyújtott kérelemmel indul, amelyben meg kell jelölni a megsemmisítés alapjául szolgáló okokat és mellékelni kell az ezeket alátámasztó okirati bizonyítékokat.

[17] A kérelmező a megsemmisítési kérelmében azt jelölte meg, hogy a lajstromozott mintaoltalom nem felel meg az újdonság (Fmtv. 2. §) és az egyéni jelleg (Fmtv. 3. §) követelményének. A hivatalnak először azt kellett vizsgálnia, hogy a megsemmisítési kérelem megfelel-e a törvényben előírt feltételeknek az Fmtv. 57. § (3) második mondata tükrében. A formatervezési mintaoltalom megsemmisítése iránti kérelemmel szemben támasztandó alaki és tartalmi követelményeket az Fmtv. határozza meg, melyhez támpontot ad az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hálózatának szellemi tulajdoni hivatalai által folytatott konvergenciaprogram keretében kiadott CP10. jelű, a formatervezési minták interneten való nyilvánosságra hozatalának megítéléséhez figyelembe vett kritériumok című közös közlemény. Jelen esetben a kérelmező által hivatkozott két megsemmisítési ok technikailag mindig két minta összehasonlításán alapul, ezért az ilyen alapon előterjesztett megsemmisítési kérelemben a kérelmező legelső feladata a korábban nyilvánosságra jutottnak állított minta – az ellentartott minta – kétséget kizáró, értelmezést nem tűrő megnevezése és beazonosítása. Ugyanis a kérelemben a megsemmisítést kérőnek kell megjelölnie a kérelme alapjául szolgáló okok alátámasztásaként hivatkozott tényeket, bizonyítékokat és érveket. Mivel a formatervezési mintaoltalom a termék egészének vagy részének azt a megjelenését védi, amelyet magának a terméknek, illetve díszítésének a külső jellegzetességei eredményeznek (Fmtv. 1. § (2) bekezdés), ezért az összevetni kért mintákat azok ábrázolásával kell bemutatni és azonosítani. Az interneten nyilvánosságra hozott formatervezési mintát ábrázoló képernyőképnek pontosnak és megfelelő minőségűnek kell lennie, hogy lehetővé tegye a minta jellemzőinek meghatározását. Ennek érdekében az ábrázolásnak a lehető legnagyobb felbontásúnak és az ábrázolt mintát lehetőleg többféle – célszerűen a lajstromábrázolásokkal azonos – nézetből bemutatónak kell lennie, ennek csak a forrás szabhat korlátot. A kérelmezőnek nemcsak a korábban nyilvánosságra jutottnak állított minta ábrázolását kell csatolnia a kérelméhez, de félreérthetetlenül meg kell jelölnie annak forrását is. Az internetről származó képek és videókból kivágott pillanatfelvételek (snapshots) hivatkozásának rendjét a CP10. jelű közös közlemény rögzíti, amely irányadó a hivatal eljárására is. Következetes a joggyakorlat abban is, hogy a korábban állított minta ábrázolásának csatolását nem helyettesítheti pusztán az ábrázolás (kép, videó) elérhetőségének (linkjének) megadása (CP10 közlemény 2.4.4. pont). Az Fmtv. 2. és 3. §-ának alkalmazásában az összevetett minták nyilvánosságra kerülésének időrendisége jelentőséggel bír, ezért a kérelmezőnek közölnie kell a fentiek szerint meghatározott mintaábrázolás nyilvánosságra jutásának időpontját és e nyilvánosságra jutás tényének bizonyítását is fel kell ajánlania. Ha a mintaábrázolás forrása a világháló, a nyilvánosságra jutás tényének és időpontjának bizonyításához ugyancsak a CP10. számú közös közlemény nyújt támpontot. Ha a kérelmező azt állítja, hogy több olyan korábban nyilvánosságra jutott minta is létezik, amely a mintaoltalom újdonságát vagy egyéni jellegét lerontja, akkor e tényállításokat és bizonyításokat a korábbinak állított minták mindegyikére egyenként kell előadnia. A kérelemből annak is egyértelműen ki kell derülnie, hogy melyik ellentartott minta melyik jogalap szerint akadályozza az oltalmat. Csak a fenti tartalmi elemeknek megfelelő kérelem birtokában kezdhető meg a megsemmisítési kérelem érdemi vizsgálata. Az Fmtv. 33. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Szt. 47. § (2) bekezdés értelmében a hivatal a megsemmisítési eljárásban a tényeket a kérelem keretei között, az ügyfelek nyilatkozatai és állításai, valamint az ügyfél által igazolt adatok alapján vizsgálja. Ebből az is következik, hogy az ellentartott minta beazonosítása és a fentiek szerinti bemutatása a kérelmező feladata. A kérelmezőnek kell elvégeznie az oltalomképesség vizsgálatát az ellentartott minta és a támadott minta egymás mellé helyezésével, azok lényeges formai elemeinek felsorolásával, majd ezek egybevetésével, körülírva azt a tájékozott használat, akinek az értékelése felől e vizsgálatot el kell végezni, és meghatározva azt az alkotói szabadságfokot, amelynek keretében a szerző a vizsgált mintát megalkothatja. A hivatal nem veheti át a kérelmező szerepét, nem törekedhet a kérelmező ellentartott minta

mibenlétével vagy jogi érvelésével kapcsolatban hiányos, nem kellően részletezett vagy ellentmondó tényállításainak pótlására. A hivatalnak az ilyen hibákat hiánypótlási felhívásban kell feltárnia, és azok megoldását a kérelmezőtől kell elvárnia. Az ezzel ellentétes eljárás az Szt. 47. § (2) bekezdésébe ütköző lényeges eljárási szabálysértés.

[18] Jelen esetben a megsemmisítési kérelem a fenti kritériumoknak nem felelt meg, tehát érdemi vizsgálatra alkalmatlan volt. A kérelmező fényképeket és videófelvevételekből kivágott pillanatfelvételeket szúrt a beadvány szövegébe, utóbbi esetben egyszer sem másodperces pontossággal beazonosítva, hogy a dokumentumba beszúrt képernyőfelvétel a hivatkozott videó melyik részéből készült. A videófelvevételeket mindössze azok elérési linkjével azonosította be. A kérelem 13. oldalának C. fejezetében csak általánosságban utalt ezekre a felvételekre mint korábban nyilvánosságra jutott mintákra, de elmulasztotta az ellentartott minták felsorolását, egyértelmű beazonosítását. A kérelem 14. oldalától kezdődően az E. fejezetben végezte el az újdonságrontás vizsgálatát, ami egy képeket tartalmazó táblázat. Azonban nem állapítható meg, hogy a „Korábbi minták” oszlopban feltüntetett mintaábrázolásoknak pontosan mi a forrása és nyilvánosságra jutásának időpontja. Tehát a jogi érvelésben hivatkozott, korábbinak állított minták nem beazonosítottak. Hiányzik a kérelemből az összevetett minták formaalkotó jellemzőinek felsorolása, és ezeknek az Fmtv. 2. §-a szempontjából releváns, lényeges és lényegtelen jellemzők szerinti csoportosítása is. A dokumentumba beszúrt képek kis méretüknél fogva eleve korlátozottan alkalmasak az ilyen vizsgálat elvégzésére. Ezután a kérelmező a beadvány 17. oldalától az F. fejezetben részletezi az egyéni jelleg hiányát, az azonban nem dönthető el, hogy ezek a jogi érvek mely korábbi mintákon alapulnak, itt csak az E. pontban feltüntetett táblázatra utal vissza, amely viszont a fentiek szerint alkalmatlan a korábbinak állított minták egyértelmű beazonosítására. A bíróság ezért egyetértett a kérelmezett álláspontjával, hogy a kérelmező nem azonosította teljeskörűen és pontosan a korábban nyilvánosságra került mintákat, amelyekre a lajstromozott minta újdonságának, egyéni jellegének lerontása céljából hivatkozni kívánt, hanem „ömlesztve” bocsátotta a hivatal rendelkezésére az interneten különböző időpontokban megjelent fotókat. A kérelmező nem egy vagy több pontosan és biztosan beazonosítható ellentartott mintát jelölt meg és bizonyította azoknak a korábbi nyilvánosságra kerülését, hanem az általa becsatolt bizonyítékok különböző időpontokban nyilvánosságra kerülés és egyes jellemzőikben eltérő mintákat ábrázolnak. A kérelmező nem csoportosította a bizonyítékokat, képernyőfelvételeket aszerint sem, hogy azokból hányféle minta fedezhető fel és azonosítható. A bizonyítékoknak egy-egy mintát teljeskörűen és pontosan kellene beazonosítani, és úgy bemutatni, hogy az összehasonlítást valószínűsítések nélkül, objektíve lehetővé tegye. A hivatalnak már a megsemmisítési kérelem első vizsgálata során észlelnie kellett volna, hogy a kérelem nem teljesíti az Fmtv. 57. § (3) bekezdésében előírt, a kérelem tartalmára vonatkozó előírásokat, és a hiányos és nem kellően részletezett megsemmisítési kérelmet az Fmtv. 57. § (5) bekezdésének alkalmazásával hiánypótlásra kellett volna visszaadnia. A hivatal az Szt. 47. § (2) bekezdésében foglaltakat megsértve járt el, amikor a kérelmező szerepébe helyezkedve azt törekedett megállapítani, hogy a megsemmisítési kérelemben rendszertelenül és azonosításra alkalmatlanul beszúrt mintaábrázolások melyike releváns, majd önkényesen három ellentartott mintát nevezett meg, amelyeket érdemi vizsgálata tárgyává tett. Ezzel a hivatal olyan lényeges eljárási szabálysértéssel hozta meg a határozatot, amely a bírósági eljárásban nem orvosolható.

[19] Ezért a bíróság a hivatal határozatát – a 2. számú minta megváltoztatási kérelemmel nem támadott megsemmisítését nem érintve – az 1. számú minta vonatkozásában az Szt. 100.

§ (2) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte és a hivatalt e tekintetben új eljárásra utasította.

[20] A kérelmezett fellebbezésében az elsőfokú bíróság végzésének megváltoztatását és a hivatal határozatával szemben a kérelmező által előterjesztett megváltoztatási kérelem teljes elutasítását kérte.

[21] Előadta, álláspontja szerint az elsőfokú bíróság döntése éppen azt a szabályt sérti, az Szt. 47. § (2) bekezdését, amelynek sérelmét a hivatal eljárásában látta a megállapíthatónak. Az Fmtv. 57. § (1) bekezdése értelmében a formatervezési mintaoltalom megsemmisítése iránti eljárás kérelemre indul, és az 57. § (3) bekezdése határozza meg a kérelem tartalmával kapcsolatos követelményeket. Abban meg kell jelölni a megsemmisítés alapjául szolgáló okokat, valamint mellékelni kell az okirati bizonyítékokat. Az elsőfokú bíróság szerint a megsemmisítési kérelem azért nem teljesítette az Fmtv. 57. § (3) bekezdésében foglalt előírásokat, mert a kérelmező a megsemmisítési kérelemben „ömlesztve” mutatta be a különböző időpontokban és különböző módokon nyilvánosságra jutott korábbi mintaábrázolásokat és azokat összességükben kérte figyelembe venni akként, hogy azok együttesen rontják le a támadott minta újdonságát és egyéni jellegét. Ehelyett azt kellett volna tennie, hogy egyenként és külön-külön pontosan azonosítania kellett volna a hivatkozott mintákat, és külön-külön kellett volna bizonyítékokat szolgáltatnia a korábbi nyilvánosságra kerülés igazolására. Ezeket a problémákat a kérelmezett mind a hivatal, mind a bíróság előtti eljárásban maga is jelezte. Ugyanakkor az elsőfokú bíróság helytelenül értékelte úgy, hogy e problémák miatt a megsemmisítési kérelem nem alkalmas az érdemi elbírálásra. A megsemmisítési kérelem az Fmtv. 57. § (3) bekezdésében írt törvényi követelménynek megfelelt, mert egyértelműen megjelölte a megsemmisítési okokat – az újdonság és az egyéni jelleg hiányát – és a bizonyítékokat is csatolta. Emellett bemutatta azokat a mintákat is, amelyek a kérelmező álláspontja szerint lerontják a támadott minta újdonságát és egyéni jellegét. Az a körülmény, hogy „ömlesztve” mutatta be a korábbi mintákat és azokat összességében kérte figyelembe venni, nem olyan hiányosság, ami miatt a kérelem ne felelt volna meg a törvényi követelményeknek és hiánypótlást kellett volna kibocsátani. Ezzel szemben a kérelem pontatlanságait az érdemi elbírálás körében kellett volna figyelembe venni annak értékelése során, hogy a kérelemben foglaltak és a mellékelt bizonyítékok alkalmasak-e a támadott minta újdonságának és egyéni jellegének lerontására. Ebből a szempontból éppen az elsőfokú bíróság által hivatkozott Szt. 47. § (2) bekezdésében írt szabálynak van jelentősége. Ez korlátot állít a hivatal számára, a kontradiktórus eljárásban kifejezetten kizárja a tények hivatalbóli vizsgálatát, és előírja, hogy a hivatal szigorúan csak azt veheti figyelembe, amit a felek előadnak és igazolnak. Ebből eredően a hivatalnak nem feladata a felek által előadottak hiányosságainak, következtetlenségeinek kijavítása, a fél „segítése” abban, hogy a nyilatkozatait eredményesen adja elő. A hivatal az Fmtv. 57. § (5) bekezdése alapján csak akkor hívhatja fel a kérelmezőt a megsemmisítési kérelem hiányainak pótlására, ha az a törvényi követelményeknek nem felel meg, ami az Fmtv. 57. § (3) bekezdésének megfelelően csak akkor áll fenn, ha nem tartalmazza a megsemmisítési okokat és a kérelemhez nem mellékelte az abban hivatkozott bizonyítékokat. A törvény tehát azt nem írja elő, hogy a kérelemnek jól, helyesen és szakmailag megalapozottan kell megjelölnie a megsemmisítési okokat, vagy hogy az előadottaknak és a csatolt bizonyítékoknak alkalmasnak kell lenniük arra, hogy érdemben alátámasszák a kérelmet. Főleg nem vonható a törvényi követelmények körébe a CP10. jelű közös közlemény tartalma, amely egyébként

sem a megsemmisítési kérelemmel szemben támaszt követelményeket, hanem a hivatalnak ad ajánlást arról, hogy hogyan kell a bizonyítékokat értékelni.

[22] Jelen esetben a kérelmező a megsemmisítési okokat megjelölte, a kérelem a korábban nyilvánosságra került mintaábrázolásokat tartalmazza, és azt is megjelölte, hogy valamennyi megjelölt mintaábrázolást kéri figyelembe venni, amelyek szerinte együttesen rontják le a minta egyéni jellegét és újdonságát. Az elsőfokú bíróság tévesen rögzítette, hogy a kérelmező ne jelölte volna meg a korábbi minták lényeges jellemzőit, ezeket a megsemmisítési kérelem 19. oldalán négy pontban felsorolta. A kérelmezett álláspontja szerint azt, ahogy a kérelmező a korábbi mintákat megjelölte és azzal kapcsolatos érvelést előadta, az érdemi döntésben kell értékelni, nem a hiánypótlási felhívásban. Erre egyrészt a törvény szövege sem ad lehetőséget, másrészt pedig az ezzel ellenkező eljárás sértené az Alaptörvény XXIV. cikkében biztosított tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogot. Ha ugyanis a hivatal hiánypótlási eljárás keretében felhívna a kérelmezőt arra, hogy az újdonság és az egyéni jelleg lerontására hivatkozott korábbi minták ábrázolását a joggyakorlatban támasztott követelményeknek megfelelően mutassa be, és ezeknek megfelelő bizonyítékokat csatoljon, részrehajlóan járna el, mert lényegében segítené a kérelmezőt abban, hogy a kérelme minél megalapozottabb legyen. Az, hogy a kérelmező milyen pontossággal és szakmai megalapozottsággal adja elő a hivatkozott megsemmisítési okokat, alátámasztó nyilatkozatait, illetve csatolja bizonyítékait, az Szt. 47. § (2) bekezdéséből eredően a kérelmező felelőssége kell, hogy maradjon. Azzal, hogy az elsőfokú bíróság végzésének indokolásában részletes iránymutatást adott a hivatalnak arra, hogy a hiánypótlás során a kérelem milyen tartalommal és módon történő előterjesztésére kell felhívnia kérelmezőt, nem a kérelem törvényi követelményeknek való megfelelést szolgálja, hanem valójában azt, hogy a kérelmező kijavíthassa a hivatal előtti eljárásban elkövetett szakmai hiányosságokat. A hivatal valóban nehezen követhető módon és önkényesen azonosított hármát a kérelmező által bemutatott korábbi mintaábrázolások közül és azokat vetette össze a támadott mintával. Ez azonban nem a hivatal lényeges eljárási szabálysértése, inkább arról van szó, hogy a kérelmező nyilatkozatait és bizonyítékait nem megfelelően értékelte az érdemi döntésében. Ez az elsőfokú eljárásban orvosolható lett volna, ahogy a jelen másodfokú eljárásban is orvosolható.

[23] A kérelmezett megváltoztatási kérelemmel szemben előterjesztett ellenkérelmében részletesen előadta az álláspontját az ügy érdekével kapcsolatban, amit továbbra is fenntart.

[24] A kérelmező észrevételeiben az elsőfokú bíróság végzésének helybenhagyását kérte.

[25] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyesen jutott arra a megállapításra, hogy a hivatal az Szt. 47. § (2) bekezdésében foglaltakat megsértve járt el, amikor a megsemmisítési eljárásban a kérelmező által hivatkozott bizonyítékokat a saját szempontjai szerint csoportosította és önkényesen ellentartott mintákat nevezett meg, melyeket az érdemi vizsgálat tárgyává tett. Az elsőfokú határozatban hivatkozott Fmtv. 57. § (3) és (5) bekezdése a fenti lényeges eljárási szabály érvényesítését szolgáló eljárási eszköz. Azaz, ha a hivatal a megsemmisítési kérelemben foglaltak alapján azért nincs abban a helyzetben, hogy a tényeket a kérelem keretei között az ügyfél nyilatkozatai és állításai alapján vizsgálja, mert a kérelem nem vagy nem az érdemi vizsgálatra alkalmas módon tartalmazza a megsemmisítési okokat és a csatolt bizonyítékokat, akkor a hivatal tényállástisztázási kötelezettsége körében hiánypótlásra hívja fel a kérelmezőt. A tényállástisztázási kötelezettség az Szt. 45. § (1)

bekezdése folytán alkalmazandó általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (Ákr.) alapján is fennáll az Szt. és az Fmtv. szerinti kontradiktórius eljárásokban is. Az Ákr. 5. § (2) bekezdés a) pontja értelmében a hatóság biztosítja az ügyfél számára, hogy jogaikat és kötelezettségeiket megismerhessék és előmozdítja az ügyféli jogok gyakorlását. Az Ákr. 62. §-a szerint, ha a döntéshozatalhoz nem elegendőek a rendelkezésre álló adatok, a hatóság bizonyítási eljárást folytat le, a 63. § értelmében pedig ha a tényállás tisztázása azt szükségessé teszi, a hatóság az ügyfelet nyilatkozattételre hívhatja fel. Az Fmtv. 57. § (5) bekezdése biztosítja a hivatal számára azt az eljárási eszközt, amellyel a megsemmisítési eljárás tényállása tisztázható, és amelynek segítségével megalapozott hatósági döntés hozható. A hivatal ezzel az eszközzel nem élt, helyette az Szt. 47. § (2) bekezdésében foglalt eljárási szabályt megsértve túlterjeszkedett a saját eljárási szerepén. Olyan, saját maga által önkényesen kiragadott és megállapított ellentartott mintákra alapította döntését, amelyeket a kérelmező a megsemmisítési eljárásban nem adott elő. Ez az eljárási szabálysértés a hivatal által kiadott hiánypótlással küszöbölhető ki, ami semmilyen részrehajlást nem valósít meg, hiszen az ellenérdekű félnek a megismételt eljárásban is lesz lehetősége nyilatkozni, így az eljárási jogai nem sérülnek.

[26] A kérelmezett fellebbezése nem megalapozott.

[27] A Fővárosi Ítéltáblának a másodfokú eljárásban arról kellett döntenie, helyesen ítélte-e meg az elsőfokú bíróság, hogy a kérelmező megsemmisítés iránti kérelme hiányos volt, és ezért a hivatalnak azt nem érdemben kellett volna elbírálnia, hanem hiánypótlásra visszaadnia

[28] Az Fmtv. 57. § (5) bekezdése azt írja elő, hogy a kérelmezőt akkor kell hiánypótlásra felhívni, ha a megsemmisítési kérelem nem felel meg a törvényben előírt feltételeknek. Azt, hogy melyek a törvényben előírt feltételek, az Fmtv. 57. § (3) bekezdése határozza meg. Eszerint a szabadalmi törvényben meghatározott adatokon túl a megsemmisítés iránti kérelemnek tartalmaznia kell a megsemmisítés alapjául szolgáló okokat és mellékelni kell az okirati bizonyítékokat. Ez alapján a bíróságnak azt kellett vizsgálnia, hogy a megsemmisítés alapjául szolgáló ok – mint a kérelem törvényben előírt tartalmi eleme – megjelölésére az eljárást megindító fél milyen részletességgel, milyen pontossággal köteles. Az Fmtv. 57. § (3) bekezdésében írt követelményt az Fmtv. 28. § (4) bekezdésében írt jogerőszabály segítségével, arra figyelemmel kell értelmezni. Az Fmtv. 28. § (4) bekezdésének megfelelően a megsemmisítési kérelmet elutasító jogerős határozat kizárja, hogy azonos ténybeli alapon ugyanannak a mintaoltalomnak a megsemmisítése iránt bárki újabb eljárást indítson. Tehát egy megsemmisítési kérelmet elutasító jogerős döntésnek erga omnes hatálya van, azaz bárki mást is elzár azonos ténybeli alapon újabb megsemmisítési kérelem előterjesztésétől. Ebből az következik, hogy a megsemmisítési kérelemmel szemben támasztandó minimumkövetelmény, hogy abból a később eljárást indítani kívánó kívülálló személyek is megfelelően meg tudják állapítani, hogy pontosan milyen ténybeli és jogi alapon indult a korábbi eljárás. Az Fmtv. 57. § (3) bekezdésében írt megsemmisítési ok megjelölésének tehát tartalmaznia kell egyrészt az Fmtv. 28. § (1) bekezdésében felsorolt megsemmisítési okot vagy okokat, és az adott megsemmisítési ok ténybeli alapját olyan pontossággal, hogy abból a későbbiek során bármely kívülálló személy is egyértelműen meg tudja határozni az Fmtv. 28. § (4) bekezdése szerinti jogerő terjedelmét.

[29] Jelen ügyben a kérelmező az Fmtv. 2. §-ára és 3. §-ára, az újdonság és az egyéni jelleg hiányára hivatkozott, mindkét megsemmisítési okra ugyanazon ténybeli alapon. A ténybeli alap pedig az volt, hogy a kérelmezett által lajstromoztatott minta már korábban nyilvánosságra jutott. Ilyen esetben a fenti követelményeknek megfelelő ténybeli alap megjelöléséhez hozzá tartozik annak előadása, hogy korábban pontosan hol, mikor és mi jutott nyilvánosságra. Tehát a kérelemnek tartalmaznia kell a nyilvánosságra jutás idejét, helyét, ha interneten történt, akkor a pontos url címet, valamint a hely és az idő okirati bizonyítékait. Emellett a kérelem ténybeli alapjának minősül az is, hogy pontosan mi jutott nyilvánosságra, azaz a nyilvánosságra jutást igazoló képanyag nem pusztán a nyilvánosságra jutás okirati bizonyítéka, hanem egyben a tényelőadás része is, hiszen a korábban nyilvánosságra jutott, képen szereplő mintát kell összehasonlítani a lajstromban szereplő mintával annak megítélése során, hogy az újdonságrontó-e. Az ítéltábla ezért egyetértett az elsőfokú bírósággal egyrészt abban, hogy a csatolt képnek vagy képeknek megfelelően nagy felbontásúaknak kell lenniük ahhoz, hogy az összehasonlítás elvégezhető legyen. Amennyiben a kérelmező videóra hivatkozik, akkor ezen felül meg kell jelölni a pontos időpontot is, ahol a termék a videóban megjelenik. Másrészt a megfelelő ténybeli alap megjelölése nem csak a nyilvánosságra jutott kép csatolását jelenti, hanem a kérelmező előadását is arról, hogy a kép milyen okból tekinthető a lajstromozott minta korábbi nyilvánosságra kerülésének. Ennek keretében meg kell jelölnie, hogy az adott képen hol látható maga a termék, majd az adott termékről azonosítania kell, hogy az miért minősül a lajstromozott minta nyilvánosságra jutásának, azaz az adott terméket ábrázoló képen hol és hogyan jelennek meg a lajstromozott minta jellegzetességei, vagyis a képen látható termékben hogyan testesül meg a minta.

[30] Jelen esetben a kérelem ténybeli alapját a kérelmező nem jelölte meg a fentieknek megfelelően. A kérelmezett fellebbezésével szemben az elsőfokú bíróság nem csak azt állította meg hiányosságként, hogy a kérelmező „ömlesztve” mutatta be a korábbi mintákat és ezeket együttesen kérte figyelembe venni, hanem ezt meghaladó, érdemi elbírálást akadályozó hiányokat azonosított. A kérelmező az egyes nyilvánosságra jutások esetén pusztán a helyet és az időt határozta meg. Beillesztett ugyan képeket a beadványba, de nem csatolt nagy felbontású képeket, és az egyes képeken nem azonosította a terméket (több képen több dolog is látható, például egyéb berendezési tárgyak), majd a terméken nem azonosította a minta jellegzetességeit, amelyek a nyilvánosságra jutást igazolnák. Ezért a kérelmező eredetileg benyújtott megsemmisítési kérelme valóban hiányos volt, miután a fenti tartalmi elemek nélkül nem lehet egyértelműen megállapítani a későbbiekben azt, hogy a kérelem esetleges elutasítása esetén pontosan mikor, hol, milyen tartalommal nyilvánosságra jutott minta az, amelyre nézve az Fmtv. 28. § (4) bekezdése szerinti jogerő beállt. Ennek ellenére a hivatal azt nem adta vissza hiánypótlásra, holott az Fmtv. 57. § (5) bekezdése alapján a fent megjelölt tartalmi elemek mértékéig erre köteles lett volna. Az ítéltábla egyetért azzal is, hogy ebből eredt az a probléma, amit a bírósági eljárásban mind a két fél sérelmezett, hogy a hivatal nem a kérelmező kérelméről, az általa megjelölt keretek között döntött, és a határozatából követhetetlen, hogy pontosan milyen mintákat és milyen okból vett figyelembe.

[31] A kérelmezetti hivatkozással szemben nem sérti az Szt. 47. § (2) bekezdését, azaz a kérelemhez és tényelőadáshoz kötöttség elvét az, ha a hivatal megköveteli a kérelmezőtől a

fenti tartalmi elemek feltüntetését. Az Fmtv. 57. § (5) bekezdése ugyanis kifejezetten előírja – nem lehetővé, hanem kötelezővé – teszi a hivatal számára, hogy ha a kérelem nem felel meg a törvényben előírt feltételeknek, akkor a kérelmezőt hívja fel hiánypótlásra. Ha a hivatal a hiánypótlás kereteit nem lépi át, akkor nem sérti az Szt. 47. § (2) bekezdését. Az ítéltábla pedig az Fmtv. 57. § (3) bekezdésében írt, a kérelem kötelező elemeiként megjelölt tartalom kereteit értelmezve jutott arra a következtetésre, hogy a [29] bekezdésben írtak a megsemmisítési kérelem olyan minimális tartalmi követelményei, amelyek esetében a hiánypótlás kötelező. Amennyiben a kérelmező ezeket felhívás ellenére sem jelöli meg, akkor az Fmtv. 57. § (5) bekezdése szerint a kérelmét visszavontnak kell tekinteni. Amennyiben pedig teljesíti, akkor a hivatalnak az érdemi vizsgálat során kell levonnia annak a következményét, ha a minta nyilvánosságra kerülésének helyét és időpontját a kérelmező által csatoltak nem megfelelően bizonyítják; vagy ha a kérelmező által előadott tények – ideértve a termék, majd a minta azonosítását a képeken, valamint az azonosság vagy a hasonlóság levezetését – alapján nem lehet megállapítani, hogy az adott időpont(ok)ban, a kérelmező által megjelölt módon a lajstromozott minta nyilvánosságra jutott.

[32] Minderre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság végzését a Pp. 389. § alapján alkalmazandó 383. § (2) bekezdése értelmében helybenhagyta.

[33] A Fővárosi Ítéltábla végzése az eljárást nem fejezi be, hiszen az elsőfokú bíróság a hivatal határozatát hatályon kívül helyező és új eljárásra utasító végzését hagyta helyben. Erre tekintettel a Pp. 82. § (1) bekezdésének megfelelően, eljárást befejező érdemi határozat hiányában a perköltségről még nem kell dönten. Ezért az ítéltábla is csak megállapította a felek másodfokú eljárásban felmerült költségeit. A kérelmező az észrevételhez csatolt megbízási szerződés kivonat szerint óránként 35.000 forint + áfa megbízási díjra jogosult, 6 órára összesen 210.000 forint + áfa összeget számított fel a másodfokú eljárásra. A kérelmezett szintén 35.000 forint + áfa óradíjat számított fel megbízási szerződés alapján. A kérelmező arra hivatkozott, hogy az összeget nem igazolta, ezzel szemben az ítéltábla megállapította, a kérelmezett a bíróság tárgyalási jegyzőkönyvhöz csatolta a bírósági eljárásra kiterjedő megbízási szerződést, amely igazolja a kért óradíjat. A fellebbezésében annak elkészítésére 15,5 munkaórát, azaz 542.500 forint + áfa összeget számított fel. Minderre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla a felek képviseleti díjának összegét a másodfokú eljárásra a 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján és a csatolt megbízási szerződések szerint állapította meg. Emellett a kérelmező megfizetett 9.000 forint fellebbezési illetéket is.

Budapest, 2026. július 9.

Dr. Hóbl Katalin s. k.

a tanács elnöke

Fővárosi Ítéltábla
9.Pkf.26.032/2025/2

14

Dr. Szabó Csilla s. k.
k.

Dr. Istenes Attila s.

előadó bíró

bíró